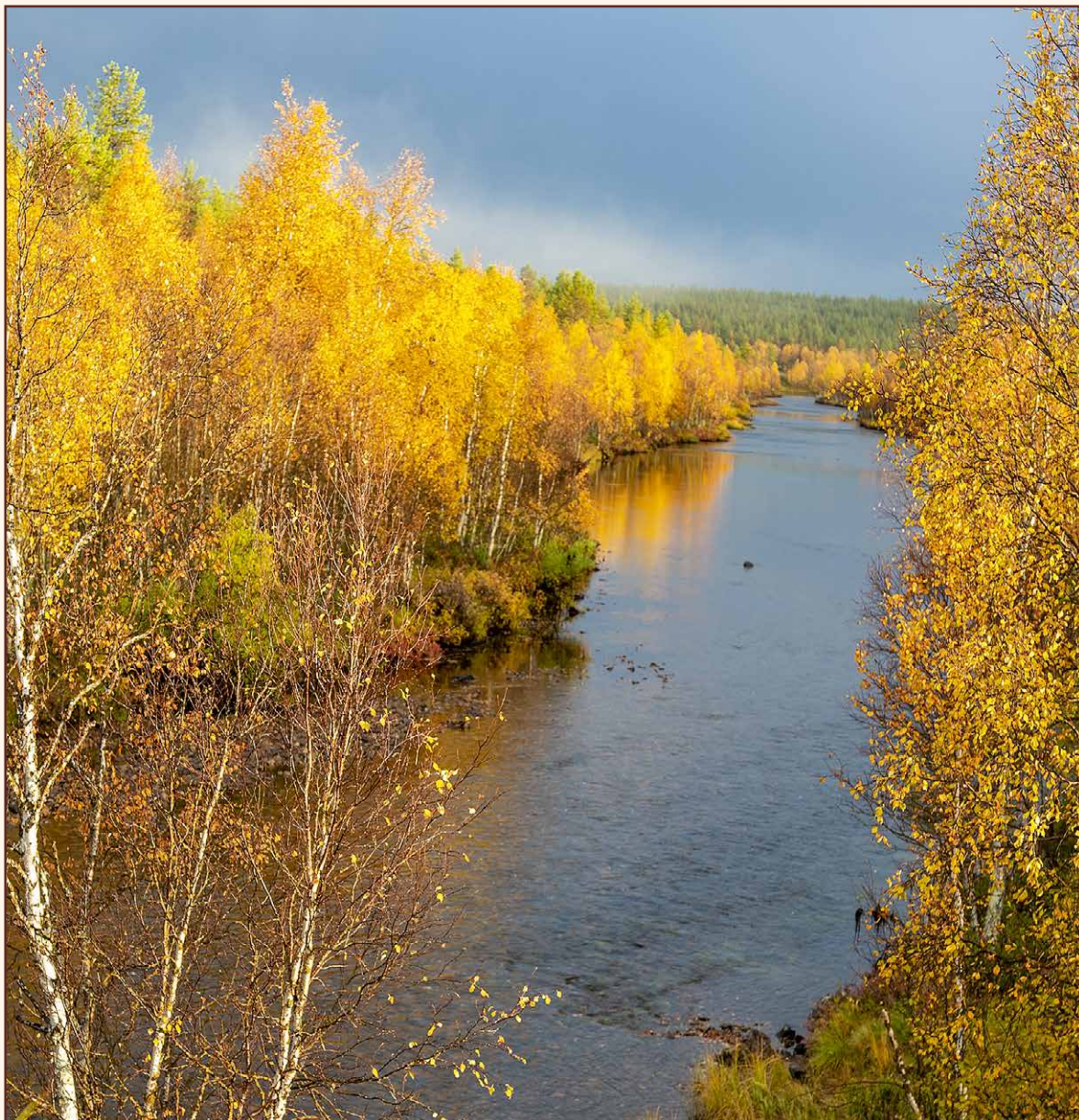

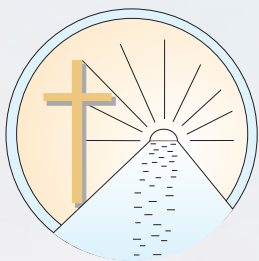
Sions Missionstidning

Jesus fick höra att de hade kört ut honom. När han fann honom, sade han: "Tror du på Människosonen?" Han svarade: "Vem är han, Herre? Säg det så att jag kan tro på honom."

Jesus sade: "Du har sett honom. Det är han som talar med dig."

Då sade mannen: "Jag tror, Herre." Och han tillbad honom. (Joh. 9:35—38)

BIBELORDET

Från den dag vi hörde det har vi därför inte upphört att be för er. Vi ber att ni ska bli fyllda av kunskapen om hans vilja, med all andlig vishet och insikt. Målet är att ni ska leva värdigt Herren och behaga honom på alla sätt, genom att bära frukt i alla slags goda gärningar och växa i kunskapen om Gud. Då ska hans härlighets makt styrka er och ge er all kraft till att vara uthålliga och tåliga i allt. Med glädje ska ni då tacka Fadern, som har gjort er värdiga att få del i det arv som de heliga har i ljuset.

Kol. 1:9-12

HELGDAGAR

Mikaelidagen,
Matt. 18:1-6 (7-9) 10,
Änglarnas dag

19. Söndag efter pingsten,
Mark. 12:28-34,
Det dubbla kärleksbudet

20. Söndag efter pingsten,
Joh. 9:24-38,
Tro och otro

21. Söndag efter pingsten,
Luk. 10:1-12,
Jesu sändebud

Reformationsdagen,
Matt. 16:1-4,
Trons grund

AUGSBURGSKA BEKÄNNELSEN

1. Om Gud

Våra kyrkor lära endrättigt, att Niceamötets beslut om gudomsväsendets enhet och de tre personerna är sant och att det oryggligt skall tros: nämligen att det finns ett enda gudomligt väsende, som både kallas och är Gud, evig, osynlig, odelbar, av omätlig makt, vishet och godhet, skaparen och uppehållaren av allting, både synligt och osynligt. Likväl finnas tre personer med samma väsende och samma makt, som av evighet äro till jämte varandra, Fadern,

Sions Missionstidning

Nr 10 2020

På Malakis tid 4
Den helige Mikael's dag 6
Jesus vakar över sin församling 8
Barnsida: Abraham 10
Ungdomssida: Vad är Guds änglar till för? 12

Näs bönehus 14
Ett andligt hem - Guds gåva 17
Helgat varde ditt namn 18
Sonen 20
Annonser, Radio LFF, prenumerationer 22

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Sven Sundström,
Susanna Östman,
Magnus Enlund

Layout:
Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:
Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Sonen och den helige Ande. De använda här ordet person i samma betydelse, som det har hos kyrkans gamla författare i detta sammanhang; det betecknar något, som icke är en del eller en egenskap hos något annat, utan existerar självständigt.

De fördöma alla kätterier, som uppkommit i denna punkt, såsom manikéerna, vilka antogo två urprinciper i tillvaron, en god och en ond; likaså valentianerna, arianerna, eunomianerna, muhammedanerna och alla andra dylika. De fördöma även samosatenerna, gamla och nya, som förfäktat, att det endast finnes en person, och därför om Ordet och den helige Ande illfundigt och hädiskt säga, att de icke äro särskilda personer, utan att Ordet blott betyder av stämman frambragt ord och Anden endast är en skapad rörelse hos tingen.

På Malakis tid

IGT finns tolv böcker som man kallar de små profeternas böcker. Dessa profeter är inte lika kända som Jesaja, Jeremia, Hesekiel och Daniel, vilka räknas till de stora profeterna, vars böcker är längre och mera kända. De små profeternas böcker är i allmänhet korta profetior där profeterna förmanar Guds folk att hålla fast vid Guds ord och löften. De flesta av dem talar också om en kommande Frälsare som ska rädda sitt folk, ja till och med bli ett ljus för hednafolken.

Malaki

Profeten Malaki är den sista i raden av dessa små profeter. Vi hittar hans bok just innan NT börjar med Matteus evangeliet och Jesu födelse. Malaki verkade troligen cirka 400 år före Jesu födelse och efter hans tid tystnade de profetiska rösterna liksom i en stum väntan på Jesu FÖRSTA ANKOMST TILL VÄRLDEN.

Vi kan läsa i Malakis bok hurudant livet var i Judariket och Jerusalem under Malakis tid. Vi läser i Malaki 1:7 *"På vilket sätt har vi föraktat ditt namn? Jo, genom att ni på mitt altare offerar oren mat. Och ni fråga: På vilket sätt har vi kränkt din renhet? Genom att ni säger: Herrens bord betyder ingenting."*

Det här är de hårda ord som profeten riktar mot prästerna som handhade offergudstjänsten i templet. De föraktade Guds namn på det sättet, att de inte brydde sig om vad som stod i Guds ord om de rena offerdjur, som skulle frambäras i templet. I sitt förakt och sin likgiltighet för Guds ord (Mose lag) offrade de

blinda, sjuka och lama djur på Herrens altare i templet. Jag har inte behag till era offergåvor säger Herren genom profeten och finner ingen glädje i dem. Vi kan tänka på vilka förrättningar man diskuterar att utföra vid Herrens altare idag.

Prästernas undervisning

Genom profeten blir vi påmind om hur viktigt det är att genom prästernas (predikanternas) mun bevara den rätta undervisningen och kunskapen för Guds folk. För de är budbärare från Herren Sebaot. När prästerna förmedlar felaktig undervisning kommer många av folket på fall. Vi kan läsa följande i Malaki 2:8: *"Men ni har vikit av från vägen, genom er undervisning har många kommit på fall. Ni har fördärvat förbundet med Levi säger Herren Sebaot."* Enligt gamla förbundet skulle endast präster av Levi stam tjäna i templet och utföra offer inför Guds ansikte. Nu tyder profetens ord på att man inte brytt sig om att prästämbetet tillhörde en viss stam utan att även andra kunde utöva prästämbetet. De här varningens ord passar tyvärr alltför väl in på vår tid, då man inte längre hyser aktning för prästämbetet som man gjorde förr. Tidigare det var en självklarhet att endast män kunde prästvigas, men så är det ju inte idag.

Folkets trolöshet

Det som vi läste ovan om felaktig undervisning, påverkade givetvis det vanliga folket, så att de gick vilse från Herrens väg. Visserligen frambars offer i templet och det står till och med att de översköljde Herrens altare med

tårar, men det behagade inte Gud. Orsaken vara att de samtidigt gifte sig med kvinnor som dyrkade främmande gudar och själva deltog i denna avgudadyrkan. Detta var att kränka Herrens helighet och synd mot det första budet.

Vidare tyder profetens ord på att skilsmässa blivit vanligt i Judariket. Han säger att ni överger er ungdoms hustru och handlar trolöst mot henne. *"Jag hatar skilsmässa säger Herren"* (Malaki 2:16). Vi måste också med sorg konstatera att dessa profetens ord stämmer mycket väl in på vår tid, då söndrade äktenskap blivit allt vanligare även bland dem, som säger sig vilja tjäna Herren.

I följande vers säger profeten: *Ni tröttar ut Herren med era ord. Ni frågar: På vilket sätt har tröttat vi ut honom? Jo ni säger: Den som gör det onda är god i Herrens ögon.* I mina tankar kommer den debatt som förs om könsneutrala äktenskap. Många som debatterar för dessa äktenskap säger, att kärleken mellan två människor är fin och vacker och att Gud säkert accepterar detta. Sedan försöker man vrida, vända och bortförklara Guds ord för att det som är fel (ont) ska bli rätt i Herrens ögon. Löfte om räddning

Profeten Malaki lämnar inte folket i ett hoppöst mörker, utan som de flesta profeter vittnar han om en kommande Frälsare eller "Förbundets ängel." Dessutom är Malakis profetia så noggrann, att han nämner en budbärare, som ska bereda väg för Förbundets ängel. Profetian visar tydligt på Johannes Döparen, som beredde vägen för Jesus och manade folket till omvändelse och bättring. Profeten talar också om *"Förbundets ängel, som ni längtar efter"* (Mal.3:1). När vi läser början av NT märker vi att längtan efter denna Förbundets ängel (Jesus) hade tynat bort eller rent av sloknat hos de flesta i Judariket.

Det var endast Simeon och Hanna, som kände igen det lilla Jesusbarnet när Josef och Maria bar fram honom i templet. Vi kan tänka på hur det är i vår tid. Hur många känner igen den törnekrönte och korsfäste Frälsaren idag? Är det så att vår tro tynar bort och våra tankar och göromål upptas av det som hör denna värld till? Då kommer vi inte att känna igen Jesus som vår Frälsare då han kommer för andra gången, utan då kommer han som en förskräcklig domare för oss.

Profeten säger också att de som är högmodiga och handlar ogudaktigt ska brinna som halm, men det finns en liten skara som ska bestå. Vi läser i Malaki 4:2: *"Men för er som fruktar mitt namn skall rättfärdighetens sol gå upp med läkedom under sina vingar."* Att frukta Gud är att vandra i lydnad för hans ord, men eftersom vi är bristfälliga och syndare behöver vi ständigt använda "läkedom under hans vingar." Detta betyder att vi får leva våra liv här på jorden bestänkta med det blod som läker syndens sår. Vi får tro våra synder förlåtna i Jesu namn och blod. När vi i tro tar detta läkemedel till våra hjärtan blir vi "likt kalvar som hoppar av glädje när de släpps ur sina bås."

Kära vän, du som läser dessa ord. Gör det med en stunds eftertanke! Profeten Malaki skrev dessa förmaningens och varningens ord före Jesu FÖRSTA ANKOMST till jorden. När jag läste profetens bok tyckte jag att situationen, det moraliska förfallet och syndautövningen idag påminner mycket om hur det var tiden före Jesus föddes. Därför tror jag att tiden för Jesu ANDRA ANKOMST är nära.

Vi får be att Gud skulle bevara Herrens Sion i en levande tro till Herrens andra ankomst.

Torvald Hjulfors

Den helige Mikael's dag

Matt 18:1-10

I vår text så läser vi att lärjungarna kom till Jesus och frågade: "Vem är störst i himmelriket?" Mänskligt sett så är det här ingen ovanlig fråga. Det är lätt för en människa att få den tanken att den som gör mest gott eller är mest hängiven borde vara den som är störst i himmelriket. Lärjungarna ville egentligen veta vem av dem som var den bästa lärjungen, vem av dem som var den bästa efterföljaren och det bästa föredömet. I vår gamla natur så har vi också lätt för att rangordna och tänka att vissa människor är bättre eller sämre kristna än andra. Om vi skulle få den frågan idag, vem som är den främsta bland oss kristna, så skulle vi kanske tänka på någon som gör många goda gärningar eller någon som lever väldigt fromt och kan stora delar av Bibeln utantill. Men vilket svar ger Jesus?

Jesus pekar inte ut någon av dem utan vänder istället upp och ner på det mänskliga sättet att resonera. Han kallar till sig ett barn och säger till lärjungarna att om de inte omvänder sig och blir som ett barn så kommer de inte ens in i himmelriket. Ett litet barn har inget eget att åberopa och har inte hunnit åstadkomma några stora gärningar. Ett barn klarar sig inte heller själv utan är beroende av sina föräldrar för att få mat och överleva. Jesus vill

visa att för att komma in i Hans rike så handlar det inte om att vi ska bli tillräckligt stora, utan tvärtom, att vi ska bli små och beroende av Honom. Hur blir då en människa liten i sig själv, så som det barnet Jesus kallade fram? Det är viktigt att veta att vi själva inte kan göra oss små. Det hjälper oss inte att tänka och inbilla oss att vi som vuxna människor är små och hjälplösa i oss själva, det blir bara ett självbedrägeri. Det handlar om att vi blir omvända genom Guds nåd och får sanningen uppenbarad för oss genom den Helige Ande. Gud verkar genom sitt ord och när Gud talar till oss genom sitt ord så uppenbaras sanningen om oss. Vår inbillade storhet tas bort och vi avslöjas som syndare. Vi har ingenting att visa fram för att förtjäna en plats i himmelriket. Inga goda gärningar eller egna förtjänster, utan allt kommer till oss av nåd som en gåva.

Sedan fortsätter Jesus och varnar för de förelser som måste komma (vers 7). Vi lever i den yttersta tiden och kanske är förelserna i den här tiden värre än någonsin tidigare? Åtminstone känns det så för mig. Det finns så mycket i världen som vill stjäla vår uppmärksamhet och tid så att många av oss har svårt att hitta tid för bibelläsning och bön.

*Hämta därför kraft för vandringen
i Guds ord som en daglig färdkost.*

Djävulen går omkring som ett rytande lejon i världen och han tar till alla medel han kan för att förföra de människor som tror på Jesus. Förelserna finns överallt runtomkring oss i vardagen. I tidningar, böcker, filmer, vetenskapen och inte minst på internet och i vår mobiltelefon. Hur mycket tid ägnar du åt att utsätta dig för dessa förelser och hur mycket tid ägnar du åt det som Jesus säger att är det enda nödvändiga? Hittar du tid i din vardag för att sitta vid Jesu fötter och lyssna när han talar till dig? Det är nödvändigt för en kristen att umgås med Gud genom hans ord.

Men förelser kommer inte bara till oss från världen utan de finns i vårt eget kött. Jesus säger att om din hand eller fot förleder dig till synd, så hugg av den och kasta den ifrån dig. Eller om ditt öga förleder dig så riv ut det och kasta det ifrån dig. Då ska vi inte tänka oss att himmelriket består av enögd människor med kryckor som opererat bort lemmar för att säkra sin plats i riket. Nej, det är en bild som vi nog har lätt att förstå från läkarvetenskapen. Om en människa har en sjukdom i en fot eller i en arm som riskerar att sprida sig och döda hela kroppen så gör läkaren en amputation för att rädda liv. Kanske finns det saker i ditt liv som skulle behöva skäras bort för

att bevara ditt eviga liv? Kanske är det dina vänner eller de kompisar du umgås med som för dig bort från livet med Kristus? Men vi blir inte kristna genom att anstränga oss och välja bort saker. Här talar Jesus om livet som kristen och att bevara det eviga liv du fått som gåva.

Syndens rot sitter inte i handen eller i foten. I Matt 15:18-19 förklarar Jesus att dessa förelser kommer inifrån det egna hjärtat. Den operation som människan behöver är ett hjärtbyte. I Hes. 36:26 läser vi om Guds löfte; att ge oss ett nytt hjärta och en ny Ande som ska göra att vi vandrar efter Guds stadgar och lagar. Genom tron har vi fått ett nytt liv i Kristus och det här är helt Guds verk. Även livet som kristen, i helgelse, är Guds verk i oss. Vi är små och svaga i kampen mot förelsen, kampen måste föras i tro på evangelium och Guds löften. Hämta därför kraft för vandringen i Guds ord som en daglig färdkost. Gud verkar genom sitt ord.

Mikael Fältros

Jesus vakar över sin församling

Jesus har sin församling kär. Breven till de sju församlingarna (Upp. 2-3) ger en helhetsbild hur Jesus i alla tider leder sin församling och ger den sitt ljus, men också vilka faror till avfall som hotar församlingen. Församlingen liknas vid sju ljusstakar av guld. Enligt Fjellstedts bibelförklaringar möter vi här Kristi församling ”i dess enhet, helhet och mångfald under hela det nya testamentets tid”.

Jesus Kristus vakar över sin församling, han älskar den, han ser alltid dess verkliga tillstånd och har den rätta läkedom. I församlingen finns många sjukdomssymtom. Synd, värld och djävul härjar också inom församlingen, i församlingsmedlemmarnas hjärtan och sinnen. Där finns också andra symtom såsom lidande, trötthet, missmod och uppgivenhet. Jesus tröstar dem som håller sig till honom, kallar till omvändelse dem som överger honom och varnar dem som förkastar kallelsen. Han vill fästa vår blick på målet. Breven beskriver mångfaldigt segerlönen.

Vi lever i avfallets tid i samhälle och kyrka. Genom att ta del av Jesu visitation i de sju församlingarna får vi ett tydligt och hälsosamt budskap till alla församlingar i den yttersta tiden. ”Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna.”

Jesus är Ledaren, överbiskopen. Till först möter vi Efesus, den duktiga, renlärliga och uthålliga församlingen, som avslöjat falska apostlar, tagit avstånd från osund köttslig lära och uthärdat mycket för Jesu namns skull. Församlingen får erkännande för sitt uthålliga arbete, men den har övergett det viktigaste. Jesu kärlek är inte längre drivkraften. Trots alla de goda gärningarna är församlingens tillstånd kritiskt. En församling kan inte ledas som ett mänskligt företag. Ljusstaken är nära att flyttas. Jesus erbjuder läkedom, nåden att vända om. Jesus är församlingens rätte ledare, han håller församlingens budbärare i sin högra hand. Arbeta inte i egen kraft, omvänd dig till Honom, ta emot kärleken, nåden, förlåtelsen!

Jesus är Livet. Vi möter Smyrna, den lidande, fattiga, hånade och förföljda församlingen som tagit vara på kallelsen. Jesus kommer med trösten, rikedom i Gud. Den lidande församlingen får höra att deras frälsare lever. Jesus är ”den förste och den siste, han som var död och har fått liv igen”. ”Var trogen intill döden, så skall jag ge dig livets krona.”

Jesus äger Ordet. Vi möter Pergamus, den trogna församlingen som bor mitt inne i en ogudaktig kultur, ”där Satan har sin tron”. Församlingen har splittrats och gett efter för

falsk köttslig lära med avgudadyrkan och otukt som följd. Jesus kommer med ”*det skarpa, tveeggade svärdet*”. Han kallar till omvändelse från det falska som kommit in i läran, annars kommer han och strider mot dem med sin muns svärd.

Jesus är Guds son. Tyatira är den kärleksfulla och tjänande församlingen som gett efter för Isebel, en kvinna som uppträder som lärare med falsk profetisk myndighet. Isebels ande vill liksom på Elia tid döda Herrens sanna tjänare, hon förleder dem till otukt och avgudadyrkan. Jesus kommer som Guds Son med allmakten från Fadern. Isebels ande äger inget tillträde i Guds sons församling. Jesus kallar till omvändelse, en stor nöd skall komma över dem som inte omvänder sig från hennes gärningar. De andra i Tyatira, som inte har den falska läran, påläggs ingen ny börda. ”*Men håll fast vid det ni har, till dess jag kommer.*”

Jesus har Guds Ande. Vi möter Sardes, den namnkristna församlingen som är andligen död. Namnet finns kvar bland människorna, men utan Jesus Kristus finns inget liv. Församlingens budbärare får budet att vakna upp. Jesu Ande gör levande. I den döda församlingen finns ändå några som bevarat tron och Sardes räknas ännu till Guds församling. Dessa får Jesu löfte: ”*De skall vandra tillsammans med mig i vita kläder, ty de är värdiga. ... och jag skall aldrig stryka ut hans namn ur livets bok.*”

Jesus har Nyckeln. Filadelfia är den kraftlösa församlingen som hållit fast vid Jesu ord och inte förnekat hans namn. Jesus kommer med tröst och uppmuntran. Han är ”den Helige och Sanne”, när han öppnar kan ingen stänga. Några från Satans synagoga skall ännu få inse hur Jesus har församlingen kär. Jesus

ger löftet att bevara och rädda dem ur prövningens stund, som skall komma över hela världen och sätta dess invånare på prov. ”*Jag kommer snart. Håll fast det du har, så att ingen tar din krona.*”

Jesus är Amen. Till sist möter vi Laodicea, den självgod, kompromissande församlingen som blivit ljum och rik i sig själv. Jesus är ställd på utsidan. I Guds ögon är församlingen i ettäckligt, eländigt tillstånd. Jesus kommer som ”*Amen, det trovärdiga och sannfärdiga vittnet, upphovet till Guds skapelse.*” Det går inte att kompromissa med sanningen, Jesus står över sin skapelse. När Gud säger Amen, hjälper det inte att anse att folket blivit klokare än på Bibelns tid. Guds ord ändrar inte, men Jesus står i sin kärlek ännu tåligt vid dörren och klappar. Han erbjuder läkedom, guld som är renat i eld, vita kläder att skyla nakenheten och ögonsalva för att kunna se sanningen. ”*Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig.*”

Jesus erbjuder alltid sin församling den rätta läkedom. Till honom får vi komma med våra nederlag. Församlingens största hot ligger inte i dess sjukdomssymtom eller i att människor faller i synd. Det verkliga hotet är den mänskliga stoltheten och självgodheten, att man gör sig oberoende av Jesus, hans läkedom och hans ords ledning. När ljusstaken flyttas bort finns inget ljus kvar i församlingen. Den är då inte längre Kristi församling.

Johannes sammanfattar på ett enkelt sätt: ”*Den som har Sonen har livet. Den som inte har Guds Son har inte livet.*” (1 Joh. 5:12) Tack käre Jesus Kristus!

Tomas Gäddnäs

Abraham

Nu har vi kommit till siffran tre. Men det är en ganska lång berättelse, så jag delar upp den i tre delar. Jag kommer att berätta om tre män, som vandrade med Gud. Det var en gammal farfar, en pappa och en pojke. De kallas patriarkerna. De var vanliga människor som Gud valde ut för att leda Israels folk.

”Farfar” hette Abraham och föddes i en staden Ur. Han fick ett uppdrag av Gud: *”Flytta till ett annat land, ett land som jag ska välja åt dig”*. Abraham visste inte alls vart han skulle resa, men han packade ändå och gav sig iväg, tillsammans med sin fru Sara och deras tjänare. Andra människor tyckte att det var konstigt att han reste iväg utan att ha ett tydligt mål. Men Abraham litade på att Gud skulle leda honom. I Bibeln står det att Abraham trodde på Gud, och det räckte till. Han behövde inte göra något, bara tro och lita på Gud. Samma sak är det för oss idag. Vi får tro på Gud, och det räcker till, ända till himlen.

En natt pratade Gud med Abraham. Han lovade två saker; att Abraham skulle bli ledare för en stor familj (namnet Abraham betyder just ”far till många”) och att det skulle komma en stor välsignelse över hela världen genom Abrahams barn. Vad kunde det vara för välsignelse...? Det berättar jag senare, i Jakobs berättelse.

Det tog väldigt länge innan Abraham och Sara fick något barn, men de bad till Gud att de skulle få en egen son. En dag hände något spännande; Abraham såg att tre män kom gående mot hans tält, och eftersom han ville vara vänlig och artig så bjöd han in dem. De satte sig ner och vilade i skuggan under ett träd och fick äta mat. Plötsligt sa den ene mannen: *”Om ett år vid den här tiden kommer Sara att få en son”*. Ni kan tänka er hur förvånade de blev, för Abraham och Sara var gamla som en gammelfarmor eller gammelfarfar. Abraham var 100 år och Sara 90 år. Egentligen

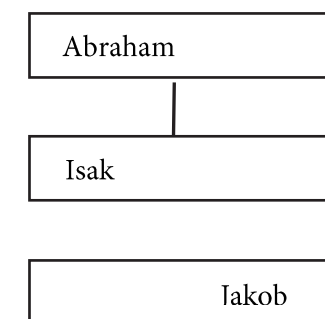
kan man inte få barn när man är så gammal, men när Gud hjälper till så kan allt hända.

Också nu trodde Abraham på att Gud skulle göra det som han lovade. Och ett år senare föddes deras son... Isak. Det berättas i Bibeln att de män som besökte Abraham och Sara den här dagen var Herren själv och hans änglar, fastän de såg ut som vanliga människor.

Abraham trodde **på** och litade på Gud. Du får också tro och lita på att Gud är med dig. Han är med dig varje dag, varje stund, varje minut. Du är aldrig helt ensam. Han har lovat att vara med oss ”alla dagar, intill tidens ände.” Du kan känna dig trygg, för Gud älskar dig, och han vill att det ska gå bra för dig. Han har en fin plan för dig.

Eva Hagman

PATRIARKERNA:

Vad är Guds änglar till för?

Vilken roll har änglarna i Bibeln och i kristen tro? För egen del har jag inte riktigt förstått vad Guds änglar har för uppgift. Jag har kanske tänkt att de är lite onödiga. De dyker upp lite nu som då i Bibeln, men inte allt för ofta. Vad berättar Bibeln om änglar? Vi tar några bibeltexter till hjälp.

I bibeltexter dyker änglar ofta upp när det sker stora saker, stora frälsningshistoriska händelser. I en bekant text från Gamla testamentet, 1 Mos. 28:10–17, är änglarna med när Herren lovar att genom Jakob ge välsignelse till alla folk på jorden. I en text från Uppenbarelseboken strider Mikael med sina änglar mot draken, djävulen (Upp. 12:7–12). Djävulen besegras genom Lammets blod, och han kastas ner på jorden där han nu rasar. Vi kan också tänka på de stora händelserna i Jesu liv. Det är en ängel som för fram budskapet om Jesu födelse (Luk. 2:9–12), det är änglar som är med Jesus när Han frestas av djävulen i öknen (Matt. 4:11), och det är änglar som är med vid Jesu uppståndelse (Matt. 28:2–7) och himmelfärd. (Apg. 1:10–11).

Änglar omnämns också i den text där Jesus undervisar om vem som är störst i himmelriket, i Matt. 18:1–10. Vad berättas det om änglarna där?

Vem är störst i himmelriket?

I Matt. 18:1–10 nämns änglar först i slutet av texten, och i ljuset av det som Bibeln berättar om änglar i 1 Mos. 28 och Upp. 12 så kunde vi kanske vänta oss, återigen, någonting mäktigt. Lärjungarna frågar ju en fråga åt det hållet: Vem är störst i himmelriket? Vem i Guds rike är närmast den Högste, Han som sitter på tronen? Jesu tids judar hade kanske svarat: Det är ju de största änglarna? Rafael, eller Gabriel? Eller är det Mikael – som slängde djävulen från himlen?

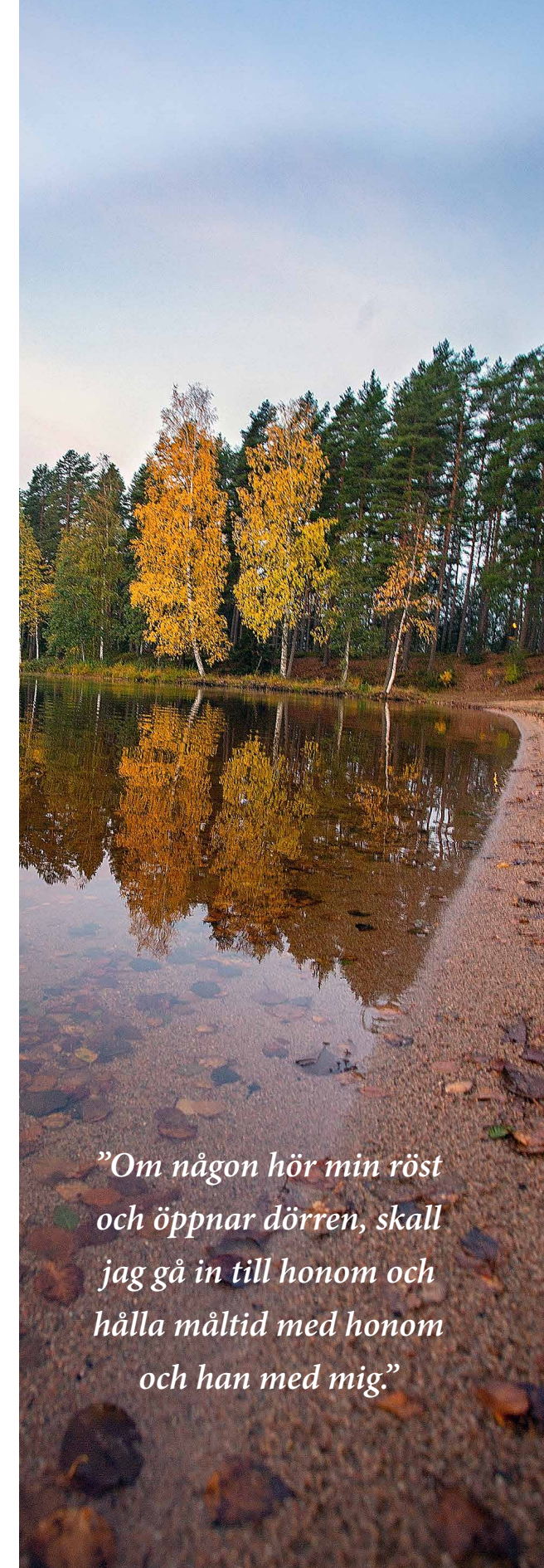
Nej. Jesus kallar till sig ett barn och säger: ”Om ni inte omvänder er och blir som barnen kommer ni inte in i himmelriket” (vers 3). Storhet i Guds rike handlar om att bli liten, lärjungarnas fråga är helt fel ställd! Det handlar inte om vem som är störst, tvärtom! Jesus fortsätter sin undervisning om barnen, och nämner

*”Om ni inte omvänder er och
blir som barnen
kommer ni inte in i
himmelriket”*

änglarna: ”Se till att ni inte föraktar någon enda av dessa små. Jag säger er att deras änglar i himlen alltid ser min himmelske Fars ansikte” (vers 10). Inför Guds tron står de mest hjälplösa änglar, barnens egna änglar. Barnen är så värdefulla i Guds ögon, att deras änglar står inför Herren och ser Hans ansikte.

Änglarna är alltså inte bara med när det sker stora saker, utan också i det vanliga livet. Gud befaller sina änglar att vara med oss och de lyder troget hans befallningar (Ps. 103:20). Änglarna är med oss i skolan, där hemma när syskonen bråkar, eller på fritiden när man är med sina vänner. Och det är viktigt att minnas att änglarna skyddar oss från makter som redan besegrats. I himlen har Mikael segrat över draken genom Lammets blod.

Richard Eklund

*”Om någon hör min röst
och öppnar dörren, skall
jag gå in till honom och
hålla måltid med honom
och han med mig.”*

Näs bönehus

– ett hus för samling i bön kring Guds ord

”Om inte Herren bygger huset är arbetarnas möda förgäves. Om inte Herren bevarar staden vakar väktaren förgäves.” (Ps. 127: 1)

Orden ur Salomos psalm anknyter på ett speciellt sätt till Näs bönehus i Larsmo. Med dessa ord beslöt man år 1975 att bygga ett nytt bönehus i byn, när det första bönehuset från 1906 började vara i dåligt skick. Utgångspunkten var säkert densamma redan när det första bönehuset byggdes. Bönehuset skall vara en plats där Gud får verka, en plats där människor samlas i bön och gemenskap inför Guds ord. Mänskliga byggverk är förgängliga och Gud begränsas inte till hus byggda av människohänder, men när Herren Gud själv får uppbygga sitt husfolk bär det god frukt. Tjugo år senare blev det dags att förstora bönehuset.

Det är en himmelsk välsignelse att få vara del i det Guds bönehus, eller den församling, som profeterna redan fick skåda: *”Jag skall ge dem glädje i mitt bönehus. ... Ty mitt hus skall kallas ett bönens hus för alla folk. (Jes. 56: 7)* Guds bönehus är en plats där Kristi försoningsoffer

förkunnas, där människor får samlas i bön och hjärtats omvändelse till Herren, där man får höra Guds evangelium om syndernas förlåtelse i Jesus Kristus. Då finns Herrens glädje i församlingen och framtiden blir ljus och lång. Den sträcker sig över tidens gräns in i Guds härlighets himmel.

Som medlemmar i bönehusföreningen får vi därför i tacksamhet ta emot Guds ords förmaning: *”Lägg därför bort all orenhet och all ondska och ta ödmjukt emot ordet, som är inplanterat i er och som har makt att frälsa era själar.” (Jak. 1:21)*

Några milstolpar ur Näs bönehus historia

1903-1906: Näs bönehus byggs med frivilliga krafter mitt i byn på Gädda gårdsnummer. Första sammankomsten hålls julaftonen 1906. **1964:** Näs Fridsförening r.f. grundas med ändamålet att ”i Larsmo och dess omnejd hålla andaktsstunder och möten enligt bibelns och apostlarnas lära”.

1965: Söndagsskola börjar hållas i bönehuset. **1969:** Näs och Västerby går samman. Kristna i Västerby går med i Näs Fridsförening.

1975-76: Ett nytt bönehus byggs bredvid det gamla och invigs den 10 oktober 1976. Bönehuset rymmer ca 200 personer.

1977: Bönehuset får egna predikanter efter en lång paus. Sammankomster börjar hållas i bönehuset varje söndag.

1995-96: Bönehuset förstoras och återinvigs den 21 januari 1996. Bönehuset är officiellt godkänt för samlingar med 420 personer.

2006: Bönehuset firar 100-årsjubileum. Festen avslutades med sången ”Min framtidsdag är ljus och lång”.

Näs Fridsförening

Näs Fridsförening r.f. är en av LFF:s nio självständiga medlemsföreningar. Verksamheten i bönehuset kännetecknas av ett vanligen fullsatt bönehus med människor i alla åldrar. Det är en ung församling som samlas med många barn och ungdomar. Sammankomster och söndagsskola utgör kärnan, och hölls regelbundet även under coronapandemin via egen länk på nätet.

Föreningens ordförande är Anders Grankulla. Ett stort antal medlemmar verkar frivilligt inom olika ansvarsuppgifter av praktisk och andlig natur inom bönehuset och föreningen. En del av verksamheten koordineras i samarbete med LFF. Verksamma egna predikanter är Peter Thylin, Markus Grankulla och Tomas Gäddnäs. Föreningens söndagsskollärare är Kjell Björklund, Andreas Hjulfors, Samuel Hjulfors, Evert Pesämaa, Anders Grankulla och Kim Enkvist.

Huvudsaklig verksamhet

Sammankomst för alla med bön, predikan, psalmer och sånger söndagar kl. 15. Alla sammankomster är tvåspråkiga och tolkas till finska eller svenska.

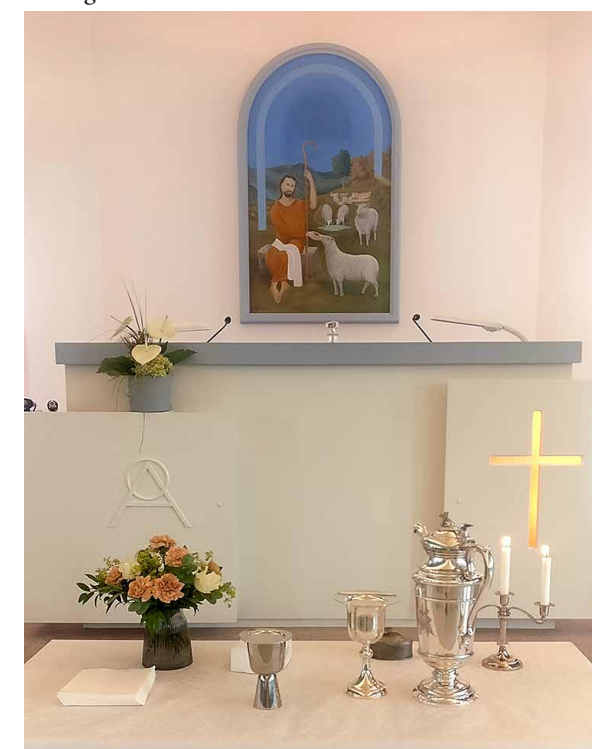
- **Helgsammankomst** med möten lördag kl. 19, söndag kl. 14 och 18 ungefär en gång per månad under vinterhalvåret. Normalt hålls ett längre höstmöte i mitten av september.

- **Söndagsskola** för alla barn söndagar kl. 11
- **Torsdagsskola** för äldre barn torsdagar kl. 19
- **Dagssyfo** för alla äldre tisdagar kl. 13
- **Syfo** för kvinnor tisdagar kl. 19
- **Bibelsamtal** för män och kvinnor i alla åldrar varannan onsdag kl. 19
- **Andakter** på Sandlunden och Roslunden i samråd med andra organisationer i Larsmo
- **Gemenskapskvällar** för kvinnor, män och ungdomar i samråd med ansvarsgrupper inom LFF
- **Midsommarmöte** årligen på Köpmanholmen
- **Larsmo sommarmöte** vartannat år, i samarbete med Risöhall Bönehusförening och Larsmo församling

Bönehusets sammankomster sänds via nätet på egen länk: <https://nf.radiotaajuus.fi:9006/> radio eller någon gång per månad via Radio LFF. Se närmare information på hemsidan. Följ också med info om avvikelser och speciella arrangemang på grund av coronapandemin.

Varmt välkommen med!

I samband med festmässan under Larsmo sommarmöte firades Herrens Heliga Nattvard även i Näs bönehus söndagen den 12.7.2020.

I bönehusets tjänst

Anders Grankulla är nyvald ordförande i Näs fr.o.m. mars 2020. Han tog emot uppdraget strax innan coronapandemin begränsade villkoren för samlingar. Anders verkar också som söndagsskollärare. Han berättar här vad som ger honom styrka och motivation att bära ansvar och tjäna. Vad har han fått genom bönehuset och vad är hans speciella budskap?

Styrkan får jag av Gud genom bedjande församlingsmedlemmar. Det ger mig trygghet i min tjänst som ordförande. Det är motiverande att få se alla stå upp och hjälpa med alla sorters sysslor som måste göras i en församling. Det som gett mig mest i bönehuset är Guds ord som fått predikas klart i alla år. Även söndagsskolan har varit extra kär på mitt hjärta.

Som familjefar med många barn har Näs församling gett mig stöd i att fostra och lära mig och min familj i den kristna tron. När vi fått bekymmer i familjen, så har det alltid funnits en hjälpare församling. Både praktiskt och i bön och diskussion har någon räckt ut en hjälpare hand.

Mitt budskap är att vi skall vara måna om att ta med barnen till sammankomst, för när de blir äldre så bör vanan finnas att gå och höra Guds ord. Det viktigaste budskapet till församlingen är att vi, när vi ser vår nästa, skall se Jesus, för han bor däri. Då blir vi måna om varandra, att inte någon skall gå förlorad på himlavägen och vi vill inte heller såra en människa som är vår medvandrare i tron.

Näs bönehus historik utgavs år 2006 när bönehuset fyllde 100 år. Historiken finns ännu att fås från bönehuset.

Evert Pesämaa är inflyttad till Näs. Han verkar sedan ett par år tillbaka som en av föreningens söndagsskollärare. Han är också en av mötesledarna vid sammankomsterna. Evert berättar vad bönehuset gett honom, vad som ger kraft och motivation som söndagsskollärare och vad som är det viktigaste i undervisningen av barnen.

Det bästa och viktigaste är nog att vi regelbundet får samlas och lyssna till Guds ord och därigenom bli styrka till att vandra vidare mot himlamålet. Det sociala nätverket via bönehuset och med andra kristna är även otroligt viktigt. Det ger samhörighet och trygghet i livet.

Jag hade länge bett till Gud att han skall använda mig, inte som jag vill, men som Gud vill. Jag hade tänkt mig många andra uppgifter, men inte den här. Det kändes som en omöjlighet när jag fick frågan. Jag tackade ändå ja och med kraft från Gud vill jag tjäna. Jag har inget av mig själv att ge.

Hela syftet med att vi samlas till söndagsskolan och torsdagsskolan är ju att predika evangeliet. Vi vill på ett enkelt sätt berätta för barnen hur vi människor faller i synd, men att Gud erbjuder nåd och förlåtelse genom Jesus Kristus. I torsdagsskolan lär vi oss även att söka i Bibeln för att bli vana att läsa Bibeln. Det är viktigt att ungdomarna får en vana att själva läsa Bibeln.

Materialet om Näs bönehus är sammanställt av **Tomas Gäddnäs**

Ett andligt hem - Guds gåva

Näs bönehus har alltid varit mitt andliga hem. Jag hoppas och ber att det får förbli så, tills Gud kallar mig hem till himlen. Jag tror att det är viktigt för oss att ha gemenskap med andra Guds barn, att tillhöra en församling. Att ha en fridsförening, som jag kan kalla min egen. Jag tackar Gud för det.

Jesus vill att vi som vill följa honom skall vara ljus och salt i världen. Vi får be till honom om visdom, om kraft och hjälp i de uppgifter som vi får ha i olika möten med människor i vår omgivning. Jag är glad och tacksam att jag under ganska många år fick vara med i omsorgsgruppen. Det var givande och det kändes meningsfullt. Speciellt glad och tacksam är jag över alla välsignade människomöten med människor i olika svårigheter under den tiden, men också efter det. Att få be, lyssna, finnas till för en människa i svårigheter är en gåva av Gud, som Han välsignar. Det är stort att få vara Guds barn, att få tjäna Herren i vardagen.

Jag är tacksam för våra syföreningar, vi har både kvälls- och dagssyförening. "Min" syförening har varit på dagen. Vi är inte så många då, men det är välsignade stunder, med sång, samtal och bibelläsning. Kaffestunden är också viktig, den fyller sin funktion.

En sak till som fyller mig med tacksamhet, som ger både glädje och välsignelse i vardagen, är kvällarna med bibelsamtal. Vi samlas varannan onsdagskväll i bönehuset. Vi ber, läser Guds ord, samtalar om tron, om olika svårigheter som möter oss under livets gång. Till dig som läser det här vill jag säga, kom, du ryms med, det är välsignade kvällstunder med Jesus i centrum.

Under det här året har vi mött lite annorlunda prövningar. Pandemin, som härjar runt om i hela världen, har gjort att vi inte kunnat samlas i våra bönehus. Vi har inte heller kunnat arrangera några stormöten i sommar, något som jag tror att vi alla saknat. Gemenskapen med kära kristna vänner, som man inte träffar så ofta, är trosstärkande. Att få samtala om tron, men också om vardagliga saker, är som en hälsning från Gud.

Vi får ändå tacka Gud att vi har haft möjlighet att lyssna till Guds ords predikningar på många olika sätt, genom olika kanaler. Ett varmt tack till er alla som på olika sätt medverkat så att vi fått ha den möjligheten. Ni har gjort ett stort arbete som Gud välsignar.

Gudsfrid,
Maj-Lis Fagerholm.

Fader vår

Helgat varde ditt namn

2 Mos. 3:13-14

Helgat varde ditt namn är den första bönen i Herrens bön, i bönen Fader vår. Reformatorn, lärofadern Martin Luther, delade in Herrens bön i sju olika böner. I Katekesen förklarar Luther de olika bönerna var för sig. Angående den första bönen, Helgat vare ditt namn, skriver Luther: *"Guds namn är i sig självt heligt, men vi bedja i denna bön, att det även må hållas heligt hos oss. Huru sker det? När Guds ord läres rent och klart och vi leva därefter heligt såsom Guds barn; det giv oss, käre himmelske Fader! Men den som lärar och lever annorlunda, än Guds ord lärar, han ohelgar ibland oss Guds namn; härför bevara oss, o himmelske Fader!"*

Vad betyder - Helgat vare ditt namn? Luther säger att Guds namn är i sig självt heligt, men vi ber i denna bön, att det skall hållas heligt också bland oss.

Vad är då detta Guds namn som bör helgas och hållas heligt? I andra Mosebokens andra kapitel uppenbarar Gud sitt namn för Moses. Gud sade till Mose: *"JAG ÄR den JAG ÄR"*. Han är den som är, som alltid varit och alltid kommer att vara. Guds namn,

Jahve, var så heligt bland Judarna att de inte ens vågade uttala det i rädsla för att missbruka Guds namn. Då Jesus långt senare vid några tillfällen säger om sig själv: *"jag är..."* så måste Hans åhörare, bl.a. de laglärda som kände Skrifterna, ha förstått att Jesus brukade Guds namn om sig själv och därmed jämställde sig med Gud, gjorde sig själv till Gud. Hur kunde denne, timmermannen Josefs son, påstå något sådant om sig själv, ta sådana ord i sin mun, ty: *"Ingen är helig som HERREN, ty ingen finns utom dig"* (1 Sam. 2:2). Därför blev Han också anklagad för att ha smädat Gud, missbrukat och ohelgat Guds namn. De skriftlärda förstod inte att Han som långt tidigare hade talat till Mose i den brinnande busken och uppenbarat sin helighet för honom stod nu själv inför dem. Jesus hade kommit för att göra Guds namn känt bland folket. I detta Guds namn finns en enorm kraft. Det fick också de romerska soldaterna erfara, då dessa på skärtorsdagskvällen kom för att ta Jesus tillfånga och frågar Honom om Han är Jesus från Nasaret. Jesus svarar soldaterna med orden: *"Jag Är"* och använder åter Guds namn om sig själv. När Jesus sade till dem: Jag Är, vek de tillbaka och föll till marken. Guds

namn är heligt! Inför det hamnar människan att böja sig, ja inför det namnet skall alla knäna en gång böjas (Fil. 2:10).

Guds namn "Jag Är" förblir ofattbart för oss, liksom Gud själv är en fördold Gud ("JAG ÄR den JAG ÄR"). Ingen har någonsin sett Gud. I Jesus Kristus har Gud dock fått ett ansikte. Sonen har kommit för att uppenbara Fadern. Jag och Fadern är ett säger Jesus (Joh. 10:30). Jesus bär Guds namn eftersom Han Är Gud själv.

Hur helgar vi då Guds namn? Luther säger att vi gör det när vi lär oss Guds ord och när vi lever enligt Hans vilja. I Johannesevangeliet säger Jesus: *"Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud"* (Joh. 14:15) och vidare *"Förbli i mig, så förblir jag i er"* (Joh. 15:4). Vi helgar Guds namn genom att hålla Jesu bud och när vi förblir i Honom. Lever vi inte efter Hans vilja så förkastar vi ju också det Han har lärt oss, då lever vi inte efter Hans bud. Det är att ohelga Guds namn. Må Guds namn förbli helgat bland oss Guds barn, så att vi inte missbrukat det, utan håller det i hög ära.

Varför skall vi helga Guds namn? Han har skapat hela världen och allt det fina som finns i den. Han har skapat oss alla. Han har gjort oss till unika och underbara varelser. Han älskar oss över allt annat. Han har sänd sin Son för att dö för vår skull. Han har frälst oss från djävulens och dödens makt. Han ger oss allt vad vi behöver, från Honom kommer alla goda gåvor. Han beskyddar och bevarar oss. Han leder oss på den rätta vägen och en gång hem till himmelens land. Därför är Han sannerligen värd att äras och hedras. Därtill må Gud hjälpa oss.

Med Guds frids hälsningar,
Juha Åkerlund

*"Förbli i mig, så
förblir jag i er"*

Sonen

- Den andra trosartikeln - från den nicensk-konstantinopolitanska trosbekännelsen

Jesus-delen blir av naturliga skäl den längsta i Den nicensk-konstantinopolitanska trosbekännelsen eftersom biskoparna från hela kyrkan hade samlats till kyrkomöte för att få bukt på den villolära som presbytern Arius spred, nämligen att Jesus inte var Gud.

Första strofen lyder *"Vi tror på en enda Herre, Jesus Kristus"*. Det grekiska ordet för Herre är Kyrios och redan i urförsamlingen i Jerusalem bekände man Jesus som Kyrios. Att bekänna Jesus som Kyrios signalerade två saker.

1) Det signalerade till judarna att Jesus från Nasaret, den utlovade Messias var Gud. Guds namn JHVH uttalades inte av judarna utan istället sade man Adonai som betyder Herre. Under 200-talet för Kristus översattes GT till grekiska eftersom många judar inte behärskade hebreiskan. Den översättningen kallas Septuaginta och var den Bibel som de flesta av de första kristna använde. Där skrev man inte det hebreiska ordet Adonai utan använde grekiskans Kyrios vid Guds namnet JHVH. Många gånger när Paulus talar om Jesus som Herre refererar han till ställen i gamla testamentet; Kyrios-ställen.

2) Till hedningarna signalerade detta att vi Jesus-troende har en annan Herre än ni, vi underkastar oss Jesus från Nasaret. Som god medborgare borde man istället ha ropat Caesar Kyrios d.v.s. att kejsaren är Herre.

Låt oss stanna upp inför detta. Vem säger människor idag att är Herre? Eller vad säger de att är Herre? Vilka personer ska man hålla med och vad ska man tycka för att vara en god medborgare som stämmer in i dagens Caesar Kyrios? De som lever utan Jesus underkastar sig en massa olika saker antingen av rädsla eller i hopp om att det ska ge dem det goda livet. Om du bekänner att det är Jesus som är din Herre så bör det synas i dina handlingar och val. Det är relativt enkelt att välja att inte stödja abort och att inte gå med i Pride-tåget. Men våra handlingar måste sträcka sig längre än så *"Jag säger er att om er rättfärdighet inte går långt utöver de skriftlärdas och fariseernas, skall ni inte komma in i himmelriket"*. (Matt 5:20) Om Jesus är din Herre kommer det påverka hur du bemöter dina fiender, de som inte tycker lika som du, de som du irriterar dig på. Det kommer påverka hur du bemöter din man/hustru, barn/syskon/familj. Hur ser du på dina pengar? Hur påverkar yttre omständigheter dig, är det detta som avgör allt? Och så vidare.

"När lärjungarna hörde det, blev de mycket förskräckta och sade: "Vem kan då bli frälst?" Jesus såg på dem och sade: "För människor är det omöjligt, men för Gud är allting möjligt." (Matt 19:25–26)

Du behöver söka dig till källor där du får umgås med din Herre. I oss själva är vi svaga och

*"Vem kan då bli frälst?" Jesus såg på dem och sade:
"För människor är det omöjligt,
men för Gud är allting möjligt"*

utsatta som spädbarn. Vår ande är villig eftersom vi är Guds barn, men vårt kött är svagt eftersom den fördärvade människonaturen ännu finns kvar i oss. Vi behöver bli närda vid Herrens bröst, få dia Kanaans mjölk och honung. Honungen vederkvicker liksom socker ger en energikick till kroppen. Mjölken gör att vi växer och mognar. När du söker dig till Herrens källor får du vederkvickelsen som gör att du orkar (honungen) och du formas och mognar i Herrens hand (mjölken). Bönen, Bibelläsningen, Nattvarden och Den kristna gemenskapen är fyra källor där vi kan ösa upp vatten. Fyra ställen där vi får dia vid Herrens bröst.

I Jesus-delen av Den nicensk-konstantinopolitanska trosbekännelsens kulminerar de 6 första stroforna i *"av samma väsen som Fadern"*. Där kommer den slutgiltiga dödsstöten för den arianska villoläran. Låt oss repetera lite treenighets teologi:

Gud är ett väsen i tre personer. Ett väsen är vad man är för något och en person är vem man är. Om vi tar mig som exempel så är jag ett väsen och en person. Vad jag är, är en människa, vem jag är, är Dennis. JHVH är Gud och är Fadern, Sonen och den Helige Ande.

Det sista jag vill kommentera ur Den nicensk-konstantinopolitanska trosbekännelsen är stroforna *"sitter på Faderns högra sida"* och

"vars välde aldrig ska ta slut". Här ljuder ekot av profeterna Daniel och Samuels ord. Vi påminner oss om vår broder Daniels ord.

"I min syn om natten såg jag, och se, en som liknade en människoson kom med himlens skynar, och han närmade sig den Gamle och fördes fram inför honom. Åt honom gavs makt och ära och rike, och alla folk och stammar och språk måste tjäna honom. Hans välde är ett evigt välde som inte skall ta slut, och hans rike skall inte förstöras." (Dan 7:13–14)

Den här världen har sett otaliga avgudar och kejsare i olika former, alltifrån personer till föremål och idéer. Deras riken kommer och går men Jesus rike är där liv, glädje och frid finns. Riket där det goda livet alltid blomstrar. Det riket kommer aldrig gå under, halleluja! Därför fortsätter vi att bekänna att Jesus är Herre. Villigt förblir vi hans slavar istället för att bekänna något förgängligt och icke gudomligt som Herre och vara den eller det:s slav. Det kommer kosta oss vår heder i världen, egendom och liv. Men det är ett billigt pris för vi vinner något mycket mer värdefullt. Frukta därför inte min vän, din Herre har all makt i himlen och på jorden. Han känner dig och vet ditt namn, följ din herde hem till himlen.

Dennis Svenfeldt

VUXENSKRIFTSKOLA / JESUS-KURS

Den här kursen är gjord för dig, ung eller gammal, som vill lära dig mera om den som kristen tro handlar om, Jesus Kristus. Kursen passar också för dig som vill ha stöd i den uppgift du gör i din församling. Vi ger mycket tid för frågor och diskussion, välkommen med!

Torsdag 8.10 VILKEN JESUS SKA VI TRO PÅ?
Plats: Skutnäs bönehus
18.00 Vilken Jesus tror människor på idag? - Richard Eklund
19.00 "... som är skrivet om mig i Mose lag, profeterna och psalmerna." - Kurt Hellstrand

Torsdag 15.10 JESUS OCH HANS SKAPELSE
Plats: Flyngens bönehus
18.00 Jesus, Gamla testamentets Gud - Richard Eklund
19.00 Jesu människosyn - Rune Östman

Torsdag 22.10 HUR FRÄLSER KRISTUS OSS?
Plats: Punsar bönehus
18.00 Kristi frälsningsverk - Vesa Pöyhtäri
19.00 Hur får vi del av Kristus idag? - Roger Petterson

Torsdag 29.10 LIVET MED KRISTUS
Plats: Risöhall bönehus
18.00 Det kristna livet - Vesa Pöyhtäri
19.00 Kristi kyrka - Per-Ole Hjulfors

ANMÄL dig gärna att vi vet hur många som kommer:

Richard Eklund
richard eklund@lff.fi
044 2861993

Vesa Pöyhtäri
vpoyhtari@hotmail.com
044 2175410

Helgsammankomster som sänds via Radio LFF

HÖSTEN 2020

- 3.10. Närvilä
- 10.10. Punsar höstmöte
- 17.10. Källby
- 24.10. Karleby höstmöte
- 31.10. Lepplax?(Ingen annan har sammankomst)
- 7.11. Farsdag
- 14.11. Risöhall
- 21.11. Näs
- 28.11. Närvilä
- 5.12. Källby

BIBELHELG I SKUTNÄS BÖNEHUS

7-8.11 2020

Tema: GUDS GÅVOR

Medverkande: Leif Nummela,
Markus Ventin samt bönehusets
egna predikanter.

*Allt förmår jag genom honom
som ger mig kraft.
Fil.4:13*

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 37 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 390 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Norge 370 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Övriga 37 € + porto
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till
nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info
Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@tele2.se

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borrasveien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info
Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten
gäller enbart officiella instanser, inte
tidningsprenumerationer.

Fakturerings

Antero Heikkilä
antero.heikkila@multi.fi
Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som
taltidning på CD. Prenumerationspriset
är detsamma som för papperstidningen.
Kontaktperson för taltidningen:
Vesa Pöyhtäri
Tel. 044-2175410
vesa.poyhtari@lff.fi

KALENDER FÖR HEMLANDSMISSIONEN

12.9 Seinäjoki förs.hem kl.14.00	Tapani Tulisalo, Olavi Forsbacka och Antero Heikkilä
13.9 Pargas kyrka kl.10.	Liturg Harry Bergström, predikant Per-Ole Hjulfors
27.9 Kevlax högmässa kl.10	Liturg Fredrik Kass, predikant Anders Värnström
11.10 Vörrå kl.10	Liturg Samuel Eriksson, predikant Stig-Erik Enkvist
11.10 Oravais kl.18	Liturg Samuel Eriksson, predikant Peter Thylin
18.10 Korsnäs kyrka kl.10	LFF:s kyrksöndag. Liturg Janne Heikkilä, predikant
Fredrik Snellman, sångare och kantor från LFF
18.10 Övermark högmässa kl.10	Tom Ingvesgård, predikant Tomas Gäddnäs
18.10 Närpes gudstjänst kl.12	Tom Ingvesgård, predikant Torvald Hjulfors
18.10 Rangsby bykyrka kl.15	Ingvesgård, Gäddnäs och Hjulfors
18.10 Petalax gudstjänst kl.12	Tomi Tornberg, predikant Markus Ventin
18.10 Bergö gudstjänst kl.14	Kaj-Håkan Englund, predikant Markus Ventin
1.11 Lappfjärd kl.10	Daniel Norrback, predikant Staffan Snellman
1.11 Kristinestad kl.12	Daniel Norrback, predikant Kaj Fagerholm
1.11 Uttermossa Uf kl.15	Norrback, Snellman, Fagerholm
"Samling kring Ordet"	
22.11 Tammerfors, Domsöndag kl.10	Kim Rantala, P-O Hjulfors
4.12 Vasa Tisdagssamling/ungdomar	P-O Hjulfors

Andakterna på vårdcentralerna inhiherade tillsvidare pga. Coronarestriktionerna.

REFORMATIONEN